

TRÚC-LÂM-LINH

**ÁNH SÁNG
NHÂN VỊ**

TRÚC - LÂM - LINH

Dear Mr. Donnell,
Please keep this as
a humble souvenir
from me. I hope
you enjoy it as
much as I do. Yours,
DUNG

ẢNH-SÁNG NHÂN-VI

(Thơ phổ - thông đối - thoại)

TỰA

Suốt một thế-kỷ sống trong vòng cương-tỏa của thực-dân xâm-lược, phong-kiến mục-nát và gần đây dưới chế-độ Cộng-sản bạo-tàn, nhân-dân Việt-Nam đã bị chà-đạp, bóc-lột đến tận xương-tủy.

Giữa lúc ấy, một cuộc cách-mạng của dân-tộc trên căn-bản Nhân - Vị bùng nổ. Thực - dân, phong-kiến ngã gục. Cộng-sản lung-lay.

Hai năm qua, chủ-nghĩa Nhân-Vị mở đường soi lối cho dân Việt vươn lên dựng lại toà nhà Quốc-Gia càng ngày càng tươi-sáng, huy-hoàng.

Chính-nghĩa bao-giờ cũng thắng Chủ-nghĩa Nhân-Vị dựa trên căn-bản tôn-trọng nhân-phẩm thiêng-liêng của con người nhất-định thành-công.

Tin-tưởng như vậy, nên tôi không ngần-ngại mạo phép thành-tâm tìm-hiểu và lược-lặt một vài điểm căn-bản chủ-nghĩa Nhân-Vị sáng-tác thành tập-thơ Phổ-thông đối-thoại, hầu mong những văn khản-thiết, đạm-mạc được quý vị độc-giả cao-kiến xa gần cảm-thông, bồi-đắp để tương-lai « ÁNH-SÁNG NHÂN-VỊ » sẽ giúp nhân-dân kiến-thiết đất nước Việt-Nam muôn đời cường-thịnh.

Saigon, ngày 20-2-1956

TRÚC-LÂM-LINH

TÌM - HIỂU NHẬN - VỊ

CHỒNG.—

Đêm về khuya, trăng-làn ủ-rủ,
Sao em chưa đi ngủ cho rồi ?

VỢ.—

Chàng ôi ! ruột thắt rối-bời,
Xin chàng phân-tò đôi lời thắt hay.

CHỒNG.—

Trời chết nổi ! em ngây-thơ quá,
Có việc gì mà dạ héo-hon.
Đã trong tình nghĩa sắt son,
Xin đừng dẫu-diễm nổi buồn làm chi.

VỢ.—

Chàng chớ vội sầu-bi tắc-dạ,
Thiếp xin thưa nỗi đã hao-mòn.
Mong chàng bày tỏ đục-trong,
Đề cho thiếp hiểu nguồn-con sự nầy.
Độc sách vở mới hay đất nước,
Đang tiến-hành công cuộc đẹp thay !
Chung lưng gắng sức dựng xây
Chủ nghĩa Nhân-Vị mai đây hoàn-thành.

Ốc non kếm chưa rành hiểu-thấu,
Trí chưa thông tiết-tấu nổi-niềm.
Chàng ơi ! xin chớ ưu-phiền,
Thiếp xin phân tỏ cho yên tấm-tình.

CHÔNG.—

Chuyện như thế mà mình dẫu mãi,
Đề cho anh lo-ngại ngày đêm.
Em ơi ! xây móng, đắp nền,
Chủ-nghĩa Nhân-Vị vang rền năm-châu.

Anh phân thiết từng câu khúc-chiết,
Em khá nghe chi-tiết mỗi phần.
Bời theo ý-chí toàn dân,
Một cuộc cách-mạng canh-tân ra đời.

Cổ quyết-tâm đời đời cánh cũ,
Lấp một thời cồ-hủ xấu-xa.
Nêu cao Nhân-Vị cho ta,
Chẳng phân Quốc-Tế, Quốc-Gia ngã nào.

Miễn là biết cùng nhau chung hưởng,
Nước cùng chung lý-tưởng như mình.
Cùng chung chủ-nghĩa trung-trình,
Dành cho xã-hội công-bình, tự-do,

VỢ. —

Nghĩa Nhân-Vị quá to như thế,
Xin hỏi chàng : Ai đẻ nó ra ?

CHỒNG. —

Chẳng ai đẻ được nó ra,
Em ơi ! nghe kỹ kéo mà hiểu sai.

Nghĩa Nhân-Vị sơ-khai đã có,
Nhưng ngày nay biến-cổ quá nhiều.
Thế-nhân điên-đảo trăm điều,
Cho nên họa-diệt cô-lieu ngàn trùng.

May mắn thay! anh-hùng chưa tuyệt,
Cổ xối vùn trồng dệt chân-thành.
Trải ra ánh-sáng trời xanh,
Xây nền Nhân-Vị cho cảnh trở hoa.

VỢ.—

Chữ Nhân-Vị sao mà khó quá,
Chàng nói luôn cho thiếp giãi-lường.

CHỒNG.—

Nó là giá trị vô-lường,
Vui chơi tâm-thường có nghĩa gì đâu.

Em nên nhớ từng câu minh-bạch,
Đề nghiệm suy biết cách giữ mình.
Con người phải có hồn-linh,
Một thân-xác đẹp kiên-trinh xây đời.

Biết suy-nghĩ vạn lờ hơn thiệt,
Nên tự mình định biết hướng đi.
Không ai ép buộc, so-bì,
Tâm-hồn nấy-nở mỗi khi tỏ bày.

Trong xã-hội chung xây cộng-lạc,
Đề ngày mai ca hát tung-bùng,
Không phân giàu có, bần cùng,
Đã là Nhân-Vị đều chung một người.

CÁCH - MẠNG NHÂN - VỊ

Cố xóa bỏ ấu-sầu bất chính.
Giúp phát-huy đức-tính con người.
Sao cho thuận-tiện anh, tôi -
Chẳng phân giai-cấp, rẽ-rời ghét thương.

Mỗi nhiệm-vụ phân-tường rõ-rệt,
Mọi lớp-lãng cổ-kết keo-sơn.
Mưu đều ích-lợi nước non,
Khiến cho tư-tưởng tâm-hồn thanh tao

Dùng phương-pháp làm sao giáo-dục,
Những cảnh đời đê nhục xấu-xa.
Những người đáng mặt tài hoa,
Mời ra xây đắp tòa nhà Quốc-Gia.
Dùng phương-pháp làm sao cải-tạo,
Những cuộc đời diên đảo xấu-xa.

Kẻ vô-loại gian-tà khuấy rối,
Pháp-luật nghiêm trị-tội tức thì.
Đề chi những kẻ bất-nghì,
Cản ngăn bước tiến, khó bề dân-an.

Trừ sạch kẻ làm cản bạo ngược,
Sự sống chung mới được an-toàn.
Kẻ cầm guồng máy quốc-dân,
Phải lo kiểm-soát canh-tân chương-trình.

KINH - TẾ NHÂN - VI

VỢ. —

Một chủ-nghĩa thành hình cao-quý,
Lẻ tất-nhiên bền-bĩ lâu-dài.
Biết bao công khó mệt-mỏi,
Thiếp tin chắc-chắn ngày mai huy-hoàng.

Nhưng chàng ả! thiếp đương suy-nghĩ
Về vấn-đề kinh-tế hưng bang,
Vạch ra chính sách chủ trương.
Văn-hóa, chánh-trị theo đường nào hơn.

CHỒNG. —

Kinh-tế ấy là nguồn lợi chính,
Có ấm no mới định công-bằng.
Con người hồn-xác liền đàng,
Chấn hưng-thể xác mở mang ltnh-hồn.

Trong hiện-tại cần hơn trước nhất,
Cần cơm ăn, áo mặc, tiền tiêu,
Có nhà để ở sớm chiều,
Bốn mùa khỏi phải hắt hủi đơn-hàn.

Hợp vệ-sinh soi tràn thoáng-khí,
Thật dăng hoàng, chốn nghỉ nơi ăn.
Chuồng gà, chuồng vịt đừng gần,
Thuần-phong mỹ-tục rất cần trước tiên.

Buồng cha mẹ, buồng riêng con-cái,
Tránh đụng chung, trai gái gần kề.
Cột-kèo phải chắc mọi bề,
Vườn riêng để khỏi kẻ chê, người dèm.

Nhà vừa mát đề thêm ấm-cúng,
Mảnh vườn con xây dựng vun-trồng.
Phòng khi giúp-đỡ chồng, con,
Bát cơm tấm áo một lòng thủy-chung.

Thêm phương-tiện ung-dung họ-hỏi,
Cảnh thiên-nhiên một cõi vui cười.
Thức ăn cần phải hợp thời,
Phải cho hợp tuổi vừa môi tốt lành.

Áo phất mặc vừa thanh, vừa sạch,
Hợp thời trang mỹ-tục rẻ tiền.
Lúc nào cũng phải thường-xuyên,
Dành tiền dự-trừ đề yên trong nhà.

Phòng bệnh tật xảy ra là một,
Tiền con em ăn học mỗi ngày.
Họ-hàng, bè bạn đông-tây,
Cũng nên giúp đỡ công này cho nhau.

Mua sách-vở bồi sâu óc não,
Khi vut chơi bước dạo quanh đường.
Tương-lai cần phải đo-lường,
Số tiền dự-trữ để nhường mai sau.

Phòng tai-nạn ốm đau đưa tới,
Khi vườn xuân cây cối về già.
Dành cho con-cái trong nhà,
Có phương xây-dựng mới là biết suy.

Muốn được vậy đương thì phải tỉnh,
Lo sao cho mình.định kỷ-càng.
Quyền sở-hữu phải rõ-ràng,
Công-bằng, xã-hội mọi dằng khờ-khuôn.

Đừng cạnh tranh để buồn xã-hội
Phải dung-hoà quyền-lợi chỉ-huy.
Sản-xuất, phân-phát tinh-vi,
Đừng có so-bì hơn thiệt thể-nhận.

Quyền tư-bản, công-nhân lao-động,
Nên dung-hoà chung sống cùng nhau.
Cải-tạo quy-chế đồ.đầu,
Đề cho lao-động hết cầu long-đong.

Phải cố-vô sống chung một mái,
Lễ công-bằng, bác-ái, tự-do,
Lập hợp-tác-xã chung lo,
Tránh bọn bóc-lột đầu-cơ kiếm lời.

VĂN-HOÁ GIÁO-DỤC NHÂN-VỊ

VỢ. —

Việc Văn-hóa giữa đời then-chốt.

Xin ơn chàng kè nốt đi thôi.

CHỒNG. —

Giáo-dục dễ hủ hẹp hòi,

Văn-hóa suy-dồi đã phá trước liền.

Dấu bại tục tẩy liền tức khắc,

Cánh đời phong phải chặt chẳng nao.

Học đường tổ chức ra vào,

Quyết nâng phẩm giá anh hào gang-san.

Học chỉ cốt lẫn dành chức-vị,

Khinh kẻ nghèo vị-kỳ gian-tham.

Thuở xưa có học thiếu hành,

Con người thiếu đức chỉ tranh hảo-huyền.

Bọn phú-quý quan-quyền được học,
Kẻ lê dân đâu được vào trường,
Học-đường, xã-hội đôi đường,
Tách rời vạn ngã muôn phương xa vời.

Thuyết Nhân-Vị không đời thế nữa,
Sẽ tỏ-chức chọn lựa đều hay.
Mọi cấp được học đông-tây,
Tự-do lập đầy trường học khắp nơi.

Giữa xã-hội học-đường kết-hợp,
Được phát-huy tác-hợp con người,
Đức-dục, trí-dục đời đời,
Xã-hội, tôn-giáo không rời khỏi nhau.

Nền hướng-nghệp từ lâu quạnh-quẽ,
Sẽ khuếch-trương cho trẻ học đời.
Khuyến-khích tu-luyện liên-hồi,
Mọi người, mọi tuổi say bồi dưỡng-lắm.

Lúc văn-hóa ngu dân nô lệ,
Sống phôiêu liêu đâu kẻ ngày mai.
Tháng ngày lá bạc con bài.
Rượu chè hút xách chơi bời hư thân.

Phát bài trừ tận căn tận gốc,
Những trò chơi ô-chức rất nhiều.
Thề-thao du-lịch một điều,
Âm-nhạc, mỹ-thuật những chiều nghỉ-ngoi.

Chân-thiện-mỹ cảnh đời sán lạn,
Cứu muôn người nông-cạn nơi theo.
Tự-do tín ngưỡng tôn-thờ,
Xây nền nhân-bản cơ-đỡ giang-san.

GIA-ĐÌNH NHÂN-VỊ

VỢ. —

Việc gia-đình, xin chàng kè tiếp,
Sẽ làm sao cho thiếp hiểu liền,

CHỒNG. —

Gia-đình xã-hội trước tiên,
Quê cha dất tổ nòi-niềm sâu-xa,

Trong gia-đường công cha, nghĩa mẹ,
Đạo vợ chồng, con trẻ nỉ-non.
Hoa đời một mảnh tình con,
Tình thương gắn bó trong lòng hương thơm.
Nhớ thuở xưa túi hờn muôn kiếp,
Nỗi hẹp-hòi hà-hiếp tự-do.
Mất quyền ân-ái thăm dò,
Thanh-niên phải chịu lắm trò đắng cay.

Thân phụ-nữ lại đầy căm-hận,
Trong xó nhà lặn-đận sớm hôm
Snốt đời vẫn vót chồng con
Đời hoa muôn kiếp căm hờn ngậm răng.

Vì đạo-hiếu gây chẳng từ phía,
Kẻ làm con tử-địa bao-vây.
May sao còn có lúc này,
Gió mùa Nhân-Vị đắp xây cõi trần.

Cuộc hôn-nhân vạn phần đời mới,
Được tự-do chọn lựa người yêu.
Nhất phu, nhất phụ mỹ-miêu,
Xây tình tường-cửu trăm điều mến thương.

Chống ly-di đôi đường chia-rẽ,
Đề làm cho con trẻ đỡ-dang.
Trừ khi đến nước túng cùng,
Mỗi đêm phương sách này dùng thể-nhân.

Khi con trẻ thành-thân lớn tuổi,
Đừng ép con hận-tử về sau.
Đề cho trẻ chọn vàng thau,
Chớ nên bó-buộc ép dầu, cắt duyên.

Về vật-chất chính-quyền hoạt-dộng,
Phải nâng cao mức sống gia-đình.
Giúp dân buôn bán kinh doanh,
Hạn định lương bổng quân bình cân-phân.

Quyền tư-sản giai-tầng đều có,
Quyết phục-hưng thi-thố đều hay.
Tinh-thần Nhân-Vị vững xây,
Ban hành luật-pháp hạp rày hôn-nhân.

Phải hợp-tác mọi tầng tôn-giáo,
Khuyến nhân-dân tự tạo đều lành,
Tổ-chức đoàn-trưởng gia-đình,
Giúp họ học-hỏi phận-minh lợi-quyền.

Cổ chấn-hưng mọi miền trong đực,
Đức thuần-phong mỹ-tục trung-trình.

NGHỀ-NGHIỆP NHÂN-VỊ

VỢ.—

Em nghe nghề-nghiep gia-dinh,
Cũng là quan-hệ xin mình phân-qua.

CHỒNG.—

Trên chính-phủ quan-hà nhiều nổi,
Có khi quên xét thấu sự phiền.
Có khi lạm dụng bính-quyền,
Bóc-lột thợ thuyền thiếu-thốn long đong

Nên chính họ một lòng đoàn-kết,
Lập nghiệp-đoàn bênh- vực áo cơm..
Sao cho mọi sự thọ ơn,
Chúng ta xây dựng giang-sơn thịnh-cường

Lập quy-chế tỏ-tường khúc-chiết,

Định số giờ làm việc phân-minh.

Đồng lương nuôi đủ gia-dình,

Ngày nghỉ của mình được hưởng trọn lương.

Quý tiết-kiệm thường thường phải có,

Mọi tự-do cò-vô kính nhường.

Tự-do tín-ngưỡng gia-đường,

Chuyên-môn, trí lực có phương trau-dồi.

Đi làm sớm hạt đời con trẻ,

Nặng nhọc nhiều phụ-nữ bất-kham.

Những người thất-nghén được an,

Thanh-niên số-sàng phải đề tránh xa.

Mọi điều cốt yếu của ta,

Phải lo gìn-giữ nước nhà vệ-vang.

CHÍNH-TRỊ NHÂN-VỊ

VỢ.—

Nghĩa chính-trị khó-khăn quá đời,
Em đọc qua nhiều nỗi bàng-hoàng.
Chàng ơi! Thiếp những ngổ-ngàng,
Mong nghĩa ân chàng cố-gắng giải-phân.

CHỒNG.—

Thuyết Nhân-vị lấy dân làm gốc,
Nhận mọi quyền thiết-thực đắp xây.
Trương lai ước vọng thơm đầy,
Quốc-Gia, xã-hội chẳng rày bất phân.
Nghĩa chính-trị riêng phần công-lợi,
Sức toàn dân khắp hội tham-gia.

Cơ nhân đoàn thể dụng-hoà,
Mọi ngành toàn thiện một nhà chung lo.
Từ Quốc-gia đến bờ Quốc-tế,
Đạt gia-đình gần bờ tương thân
Chương-trình xây đắp Tam-Nhân,
Nhân-Sinh, Nhân-Vị, Nhân-Quần phát sanh.

ÁNH-SÁNG NGÀY MAI

VỢ. —

Nghe chàng kể ngọn ngành Nhân-Vị,

Thích-thú thay luận-lý vững vàng.

Tương-lai tốt đẹp mở mang,

Thiếp hỏi cùng chàng xây được hay không?

CHỒNG. —

Cùng chàng khó, miễn lòng nhất-định,

Biết lo-toan suy-lính kỹ-càng.

Việt-Nam ny-vọng muôn vàn,

Cách-mạng Nhân-Vị sẽ làm được ngay.

NHÀ Ở

Miền là cổ đắp xây tiền-khốt.

Những việc cần vun xới ngày nay,

Thứ nhất nhà ở sum-vầy,

Thôn-quê thành-thị có ngay đủ dùng.

Nhà chẳng cần nhiều tầng cao-ngất,

Cũng không nên chất-chất gần nhau.

Xảy ra ảm lạnh hồn đau,

Mảng churột ân-sầu việc nọ, việc kia.

Đừng đề xác chia-tĩa hồn khô,

Đừng đề nhà ủ-rủ mái tranh.

Giàu sang cho đến nghèo-nàn

Mọi nơi sạch-sẽ thơm lành ản-thân.

Ở thôn-quê phải cần ỉm-mát.

Ruộng vườn xanh bát-ngát hương trời.

Phải trồng cây-cốt khắp nơi,

Luống rau, trái quả thành-thời xóm làng.

Sân sạch-sẽ bóng trắng trong sáng,
Đề gia-đình vui vạn chiều mơ.
Chồ nuôi súc vật phải lo,
Đừng để rác ngập bần đơ trong chuồng.

Vườn hoa trẻ vun trồng tô-diễm,
Đề gia-đình tiêu-khiến hôm mai.

Những ngày lễ-lạc có hoài,

Hoa thơm tinh-khiết xây đài bề trên,

Nhà mái tranh vách phen, vách nứa,
E có khi khói lửa phũ-phùng.

Còn chi cơ nghiệp tan-hoang,

Phải thay gạch, ngói, xi-măng rẽ tiền,

Phải có nơi tiếp liền thân-khách,
Phải lập nên tủ sách gia-đình.
Bàn ăn sạch sẽ phân minh,
Tủ đựng bát đĩa của mình kín che.

Tủ phát lạnh mọi bề mát-mẻ,
Máy thu-thanh nghe kẻ tin-cần.
Bàn thờ lộng-lẫy cân phún,
Dọn chưng phải hợp thời trang nước nhà.

Nào hình ảnh mẹ cha lồng kính,
Nào họa-đồ chân-chính Việt-Nam.
Phòng bên chỗ ngủ song-thần,
Trái gái riêng phần tránh ngủ lộn chung.

Dưới nhà bếp gọn-gàng sạch-sẽ,
Nhà vệ-sinh phải đề thoáng hơi.
Một phòng tắm rửa thành-thời,
Đằng sau gia súc phải nuôi riêng chuồng.

ĐƯỜNG - SÁ, GIAO-THÔNG

Chọn thành-thị trăm đường, vạn phố,
Xóm công nhân phải cổ sửa sang,
Kiều nhà lịch-sự mở mang,
Đề cho lao-động nghèo-nàn hết lo.

Đường bần-thiểu bần dơ ngập-lối,
Phải mau mau bước tới xây bồi.
Cất nhà rải-rác đôi nơi,
Bán rẻ không lời ưu-đãi lao-công.

Đường trắng nhựa mệnh-mông từ hướng,
Xe ngựa đầy cánh luống vui tươi,
Bụi mù hể bốc liên-hồi,
Quán bán giữa trời tình-khiết thơm-tho.

Diệt suối-muối bên bờ cống rãnh,
Quét tưới luôn rộng cánh lối đi.
Đồng quê điện chạy rầm-rì,
Máy-móc tiện-lợi thành-trì tình-anh.

Hai bên đường bóng xanh không hểm,
Một vài đài kỷ-niệm nước non.
Nhưng đêm thanh-vắng say hồn,
Trăng xanh dạo nát lòng son rộn-ràng.

Xe cộ nhiều thênh-thang mọi chỗ,
Thay vì dân gánh nổi nhọc-nhăn.
Đi đâu cũng được dễ-dàng,
Một xe công-cộng dọi tràn khắp nơi.
Thuyền trên sông khỏi thói chèo-chổng,
Có máy móc chạy lộng ngàn khơi.
Xe hơi, xe lửa đưa bơi,
Tàu bay, tàu điện mọi trời văn-minh.

CHỢ BÚA

Việc mua bán linh-dinh đầy đủ,
Không cần theo lối củ ngòu xưa.
Chợ nhiều buôn bán thái-thừa,
Khỏi lo đi sớm, về trưa túi-hờn.

Hợp-tác xã lo đồn gạo, muối,
Cứ mỗi tuần treo giá hăn-hoi.
Người mua thấy bảng dán rồi,
Cứ theo quy-định mua thôi rõ-ràng.

Thôn-quê cho đến thị thành,
Giao-thông lui tới rành rành chẳng sai.
Tiện lợi thay ngày mai đẹp quá,
Bao nhiêu điều buồn-bã tiêu-tan.

KINH-TẾ

Nguồn vùt đem tới nhân-dân,
Còn buôn ngoại-quốc hết chân chệt mình.
Những con buôn hết lòng sau trước,
Chẳng lo phò-ong trộm cướp hại nhân.
Người ta sản-xuất chuyên-căn,
Lo cho nước mạnh, nhân dân sang giàu.

Các máy-móc dôi trâu tình-xảo,
Nghề tiểu-công mạnh bạo tiến lên.
Thị-thành xí-nghịệp vang rền,
Mỗi người một việc ngày đêm hết lòng.

Chẳng còn cảnh lưng còng trâu ngựa,
Các thứ xe chọn lựa thay người.
Thế-nhân vui thở hương trời,
Mùa hơ bát-ngát muôn lời xa-xởi.

Trong công-xưởng con người bình-dẳng,
Cùng chung lo gia-sản Quốc-Gia.
Nhà nông đủ ruộng tư-gia,
Dù cày cho chủ cũng là cân-phân.

Cỏ máy-móc đỡ đỡ khổ-nhọc,
Giống tốt lành chọn lọc công lao.

HỌC-ĐƯỜNG.

Học-đường rộng-rải xôn-xao,
Sang hèn đều được ra vào dựng thân.
Vườn giải-trí canh-tân hợp lệ,
Thăm cỏ xanh con trẻ nô-đùa.
Học-hành kinh-sử bốn mùa,
Cỏ hồ tắm mát sớm trưa ấm nồng,
Hội bảo-trợ nhi-đồng lo-lắng,
Quý xóm làng trao tặng quà thơm,
Nhiều trường dựng khắp giang-sơn,
Lắm xe đưa-dón, áo cơm sẵn sàng.

Bỏ lối học suy-tàn nhồi-sọ,
Dạy đều hay cổ-vớ tình-thần.
Tỏ tình tương ái tương thân,
Giúp điều thiết-thực ăn-cần lo toan.

Nên giúp trẻ học đoàn hàng tháng,
Cùng bề-trên soi-sáng lẽ hay.
Tương-lai chỉ về nghề xây,
Lo cho con trẻ biết rày sở-mong.

Những học-sinh thành-công tiến-bước,
Được cử đi ngoại-quốc trau-dồi.
Nhiều em điều-kiện thiết-thời,
Bình-dân đại-học theo đòi bút nghiên.

Nhiều báo-chí phát liên mỗi sáng,
Đề toàn dân vui sống nhịp-nhàng.
Gia-dình bốn-bề tràn lan,
Sống chung xây dựng muôn vàn yêu-thương.

Giờ nghỉ-ngơi trên đường dạo gót,
Tới phòng chung sách đọc giất-khuây.
Cầu-lạc-bộ, chầu sum vầy,
Cùng chung thảo-luận điều hay chính-quyền.

MỸ-THUẬT-GIẢI-TRÍ-VĂN-HÓA.

Nghề hút xách mọi miền tuyệt-diệt,
Cánh bạc-bài quét hết từ lâu.
Giờ đây ánh sáng muôn màu,
Thề-thao, thề-dục vút câu thom lạnh.

Mọi tầng giới đua tranh công-cộng,
Chốn thôn-quê biển rộng xây đời.
Mở-mang trí-óc tuyệt-vời,
Yêu nhau muôn một những lời kết-liên,

Khắp trong nước từ miền thành-thị,
Đến đồng quê sau lũy tre xanh.
Vui chơi đây đó viễn hành,
Bao nhiêu thắng cảnh đề dành cho dân.

Khắp phương-hướng tràn dâng mỹ-thuật,
Cảnh phố-phường đẹp sắc cao sang.
Thi-ca, âm-nhạc huy-hoàng,
Mưu-sinh ích-lợi giang-san vững bền.